

Αριθμός Απόφασης: 16/2022
(αριθμός έκθεσης κατάθεσης αίτησης .../17-...-2021)

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΝΑΥΠΛΙΟΥ
ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Ειρηνοδίκη Ιπποκράτη Μιχαηλίδη, ο οποίος ορίσθηκε με την με αριθμό 225/2021 Πράξη του διευθύνοντος το Πρωτοδικείο Ναυπλίου Προέδρου Πρωτοδικών, σε συνδυασμό με την με αριθμό 382/5-10-2021 Πράξη της διευθύνουσας το παρόν Δικαστήριο Ειρηνοδίκη, και από την Γραμματέα Μαρία Κοψιδά.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του στις Νοεμβρίου 2021, για να δικάσει την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης/17-...-2021 αίτηση με αντικείμενο την κήρυξη σε πτώχευση.

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Μ Ρ του Α συζύγου Ν Σ, κατοίκου Αργολίδας, με Α.Φ.Μ., η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της Π Κ (ΑΜ ΔΣΚΑΒ , Αριθμός Παραστ. Προείσπραξης ΔΣΚΑΒ /28-7-2021), που υπέβαλε την με αριθμό ηλεκτρονικής αίτησης/28-7-2021 στο Ηλεκτρονικό Μητρώο Φερεγγυότητας υπό κρίση αίτηση συνοδευόμενη από τα αναφερόμενα στα άρθρα 173 - 174 του ν. 4738/2020 έγγραφα και τόσο την αίτηση, όσο και τα επισυναπτόμενα σε αυτήν έγγραφα, τα προκατέθεσε και σε έντυπη μορφή στην Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου, χωρίς να παρασταθεί κατά την συζήτηση της υπόθεσης.

Η αιτούσα κατέθεσε στην Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου την από 28-7-2021 αίτησή της, με την οποία ζητούσε όσα αναφέρονται σε αυτήν, και έλαβε αριθμό έκθεσης κατάθεσης/17.....-2021. Η εν λόγω αίτηση έλαβε στο Ηλεκτρονικό Μητρώο Φερεγγυότητας αριθμό ηλεκτρονικής αίτησης/.....-2021. Δικάσιμος για την συζήτηση της αγωγής προσδιορίσθηκε με την με αριθμό/5-10-2021 Πράξη της διευθύνουσας το παρόν Δικαστήριο Ειρηνοδίκη η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμος, κατά την οποία εκφωνήθηκε με την σειρά της από το οικείο πινάκιο και συζητήθηκε.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υπόθεσης δεν παραστάθηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο η αιτούσα, όπως σημειώνεται παραπάνω.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Κατά την παρ. 2 του άρθρου 78 του ν. 4738/2020, όπως ισχύει, «Μικρού αντικειμένου πτωχεύσεις ορίζονται αυτές στις οποίες ο οφειλέτης ικανοποιεί τα κριτήρια προσδιορισμού της πολύ μικρής οντότητας του άρθρου 2 του ν. 4308/2014 (Α΄ 251). Στην περίπτωση των νομικών προσώπων, εάν το καθαρό ύψος του κύκλου εργασιών υπερβαίνει τα δύο εκατομμύρια (2.000.000) ευρώ δεν θεωρούνται πολύ μικρή οντότητα. Στην περίπτωση των φυσικών προσώπων, το κριτήριο που αφορά το ενεργητικό εφαρμόζεται στην περιουσία του προσώπου. Ως προς την ακίνητη περιουσία του προσώπου, η αξία αυτής προκύπτει κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 11. Οι διαδικαστικές και άλλες παρεκκλίσεις της πτώχευσης μικρού αντικειμένου αναφέρονται στο Έκτο Μέρος του παρόντος Δεύτερου Βιβλίου, ενώ κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις των υπολοίπων Μερών του Δεύτερου Βιβλίου», ενώ κατά το άρθρο 2 παρ. 1 - 3 και 7 του ν. 4308/2014 «1. Οι οντότητες κατατάσσονται με βάση το μέγεθός τους στις παρακάτω κατηγορίες των παραγράφων 2 έως 6 του παρόντος άρθρου. 2. Πολύ μικρές οντότητες. Πολύ μικρές οντότητες είναι οι οντότητες οι οποίες κατά την ημερομηνία του ισολογισμού τους δεν υπερβαίνουν τα όρια δύο τουλάχιστον από τα ακόλουθα τρία κριτήρια: α) Σύνολο ενεργητικού (περιουσιακών στοιχείων): 350.000 ευρώ, β) Καθαρό ύψος κύκλου εργασιών: 700.000 ευρώ, γ) Μέσος όρος απασχολουμένων κατά τη διάρκεια της περιόδου: 10 άτομα. 3. Ειδικά οι οντότητες της παραγράφου 2(γ) του άρθρου 1 εντάσσονται στην κατηγορία των πολύ μικρών οντοτήτων με μόνη προϋπόθεση ότι ο κύκλος εργασιών τους δεν υπερβαίνει το ποσό του 1.500.000 ευρώ ... 7. Το ποσό του κονδυλίου «Σύνολο ενεργητικού» και το καθαρό ποσό του κονδυλίου «Κύκλος εργασιών» που αναφέρονται σε αυτό το άρθρο είναι εκείνα των αντίστοιχων κονδυλίων των υποδειγμάτων χρηματοοικονομικών καταστάσεων, ως εξής: α) «Σύνολο ενεργητικού» είναι το ποσό του κονδυλίου «Σύνολο ενεργητικού» του υποδείγματος ισολογισμού Β.1.1 ή Β.1.2 ή Β.5, αναλόγως, β) «Κύκλος εργασιών» είναι το ποσό του κονδυλίου «Κύκλος εργασιών (καθαρός)» του υποδείγματος της Κατάστασης αποτελεσμάτων Β.2.1 ή Β.2.2 ή Β.6, αναλόγως». Αρμόδιο δικαστήριο για τις πτωχεύσεις μικρού αντικειμένου είναι το Ειρηνοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου ο οφειλέτης έχει την κύρια κατοικία του, εφόσον δεν ασκεί

επιχειρηματική δραστηριότητα, όπως αυτή ορίζεται στα άρθρα 21 και 47 του ν. 4172/2013, ή το κέντρο των κύριων συμφερόντων του, όπως ορίζεται στην παρ. 3 του άρθρου 78 του ν. 4738/2020 (άρθρα 78 παρ. 1 - 2, 129 εδ. α' και 172 παρ. 1 - 2 του ν. 4738/2020, όπως ισχύουν). Σε περίπτωση αμφισβήτησης κύρια κατοικία είναι η αναφερόμενη ως κατοικία του οφειλέτη στην τελευταία πριν από την κατάθεση της αίτησης πτώχευσης φορολογική του δήλωση (άρθρο 172 παρ. 2, εδ. β' του ν. 4738/2020). Η ακολουθούμενη διαδικασία για την συζήτηση της αίτησης πτώχευσης μικρού αντικειμένου είναι η εκούσια δικαιοδοσία (άρθρα 78 παρ. 4 και 130 παρ. 1, εδ. α' του ν. 4738/2020). Η αίτηση πτώχευσης μικρού αντικειμένου υποβάλλεται είτε από τον οφειλέτη είτε από πιστωτή με έννομο συμφέρον είτε από τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών, εφόσον τούτο δικαιολογείται από λόγους δημοσίου συμφέροντος (άρθρο 79 παρ. 1, εδ. α' του ν. 4738/2020), ηλεκτρονικά μέσω του Ηλεκτρονικού Μητρώου Φερεγγυότητας, στο οποίο και δημοσιοποιείται για χρονικό διάστημα τριάντα ημερών (άρθρο 173 παρ. 1, εδ. α' του ν. 4738/2020, όπως ισχύει). Εφόσον η αίτηση υποβάλλεται από πιστωτή ή από τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών, κοινοποιείται στον οφειλέτη εντός δεκαπέντε ημερών από την δημοσιοποίησή της κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 173 παρ. 1, εδ. α' του ν. 4738/2020, όπως ισχύει, άλλως δεν επέρχονται οι συνέπειες από την υποβολή της (άρθρο 173 παρ. 1, εδ. β' του ν. 4738/2020, όπως ισχύει). Σε περίπτωση που εντός του χρονικού διαστήματος του άρθρου 173 παρ. 1, εδ. α' του ν. 4738/2020, όπως ισχύει, δεν υποβληθεί παρέμβαση κατά της αίτησης ή υποβληθεί παρέμβαση, που αφορά μόνο στον διορισμό συνδίκου, η αίτηση γίνεται δεκτή με μόνη την διαπίστωση παρέλευσης του χρονικού διαστήματος από το πτωχευτικό δικαστήριο (άρθρο 173 παρ. 1, εδ. γ' του ν. 4738/2020, όπως ισχύει) και εκδίδεται απόφαση, με την οποία ορίζεται από το πτωχευτικό δικαστήριο ο εισηγητής, ο οποίος διορίζει τον σύνδικο, εφόσον δεν προσδιορίζεται στην αίτηση (άρθρο 173 παρ. 1, εδ. δ' - ε' του ν. 4738/2020, όπως ισχύει). Για δε τις πτωχεύσεις μικρού αντικειμένου, για τις οποίες αίτηση υποβάλλει ο οφειλέτης, επισυνάπτει σε πρωτότυπο με ποινή απαραδέκτου της αίτησης γραμμάτιο κατάθεσης του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων 250,00€ για την αντιμετώπιση των πρώτων εξόδων της πτώχευσης, εκτός αν συντρέχει η περίπτωση του άρθρου 178 παρ. 1 του ν. 4738/2020, το οποίο αναλαμβάνεται από τον σύνδικο με άδεια του εισηγητή και σε περίπτωση απόρριψης της

αίτησης ή παραίτησης από το δικόγραφο επιστρέφεται στον οφειλέτη. Κατά δε το άρθρο 174 παρ. 1 του ν. 4738/2020 ο οφειλέτης επίσης με ποινή απαραδέκτου της αίτησης υποχρεούται να καταθέσει τις οικονομικές του καταστάσεις, εφόσον υπάρχουν, για την τελευταία χρήση, για την οποία είναι διαθέσιμες. Η ορθή ανάγνωση της διάταξης αυτής είναι ότι κατατίθενται οι καταστάσεις αυτές, εφόσον ο οφειλέτης έχει υποχρέωση κατάρτισης και δημοσίευσής τους. Κατά δε την παρ. 2, εδ. α΄ του ως άνω άρθρου, αν το αιτούν πρόσωπο δεν δημοσιεύει χρηματοοικονομικές καταστάσεις, με την αίτηση κατατίθεται επί ποινή απαραδέκτου η τελευταία δήλωση φόρου εισοδήματος, η δήλωση στοιχείων ακινήτων και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, η κατάσταση οικονομικών στοιχείων από επιχειρηματική δραστηριότητα, κατά το εδ. β΄ της παρ. 2 του ως άνω άρθρου συνοδεύεται η αίτηση από κατάσταση του συνόλου των πιστωτών και βεβαίωση της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. για τα χρέη του οφειλέτη προς το Ελληνικό Δημόσιο και κατά το εδ. γ΄ της ίδιας παραγράφου μπορεί να συνοδεύεται η αίτηση και από άλλα έγγραφα, που υποστηρίζουν τα παρεχόμενα από τον οφειλέτη στοιχεία, ενώ κατά την παρ. 4 του ως άνω άρθρου τα έγγραφα υποβάλλονται σε ηλεκτρονική μορφή μέσω του Ηλεκτρονικού Μητρώου Φερεγγυότητας. Περαιτέρω, για την κήρυξη του οφειλέτη σε πτώχευση πρέπει να συντρέχουν οι υποκειμενικές και αντικειμενικές προϋποθέσεις κήρυξής του σε πτώχευση των άρθρων 76 - 77 του ν. 4738/2020. Τεκμαίρεται ότι βρίσκεται σε παύση πληρωμών, όταν δεν καταβάλλει τις ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις του προς το Ελληνικό Δημόσιο, τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης ή πιστωτικά ή χρηματοδοτικά ιδρύματα σε ύψος τουλάχιστον 60,00% των συνολικών ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεών του για εξάμηνη τουλάχιστον περίοδο, εφόσον η μη εξυπηρετούμενη υποχρέωσή του υπερβαίνει το ποσό των 30.000,00€ (άρθρο 176 παρ. 1 του ν. 4738/2020), ενώ η επιλεκτική εκπλήρωση ληξιπρόθεσμων χρηματικών υποχρεώσεων δεν αίρει την παύση πληρωμών, η οποία μπορεί να συνίσταται και στην αδυναμία εκπλήρωσης ακόμα και μίας σημαντικής ληξιπρόθεσμης χρηματικής οφειλής (άρθρο 176 παρ. 2 του ν. 4738/2020). Επιπρόσθετα, σε περίπτωση που εντός του προρρηθέντος χρονικού διαστήματος του άρθρου 173 παρ. 1, εδ. α΄ του ν. 4738/2020, όπως ισχύει, ασκήσουν οι πιστωτές παρέμβαση ακολουθούνται τα οριζόμενα στο άρθρο 177 του ν. 4738/2020. Οι πιστωτές μπορούν να ασκήσουν είτε κύρια παρέμβαση αιτούμενοι την απόρριψη της αίτησης είτε

πρόσθετη παρέμβαση, αν, παρόλο που είναι σύμφωνοι με την αίτηση, αιτούνται τον διορισμό συνδίκου. Επίσης κύρια παρέμβαση αιτούμενος την απόρριψη της αίτησης μπορεί να ασκήσει ο οφειλέτης, στον οποίο κοινοποιήθηκε η αίτηση πτώχευσής του, Εφόσον υπάρξει τέτοια πρόσθετη παρέμβαση, σύνδικος ορίζεται ο υποδεικνυόμενος από τον πιστωτή και σε περίπτωση περισσοτέρων της μίας παρεμβάσεων ομοίου περιεχομένου ο υποδεικνυόμενος από τον πιστωτή με την υψηλότερη απαίτηση σύμφωνα με τα στοιχεία, στα οποία παρέχεται πρόσβαση από το Ηλεκτρονικό Μητρώο Φερεγγυότητας. Οι παρεμβάσεις υποβάλλονται ηλεκτρονικά μέσω του Ηλεκτρονικού Μητρώου Φερεγγυότητας και, εφόσον υποβληθεί κύρια παρέμβαση, αντίγραφα των διαδικαστικών εγγράφων κατατίθενται σε έντυπη μορφή ή ηλεκτρονικά στο αρμόδιο Ειρηνοδικείο με μέριμνα του επιμελεστέρου των διαδικών. Με την επιφύλαξη του άρθρου 173 παρ. 1, εδ. β΄ του ν. 4738/2020, όπως ισχύει, αντίγραφο της αίτησης πτώχευσης επιδίδεται εντός δέκα εργασίμων ημερών με φροντίδα του διαδίκου, που επισπεύδει την διαδικασία, σε όλα τα διάδικα μέρη (άρθρο 177 παρ. 2, εδ. γ΄ του ν. 4738/2020, όπως ισχύει). Η νομοτεχνικά αυτή άστοχη διατύπωση δεν προβλέπει την αφετηρία υπολογισμού της δεκαήμερης προθεσμίας επίδοσης της αίτησης πτώχευσης με φροντίδα του διαδίκου, που επισπεύδει την διαδικασία, σε όλα τα διάδικα μέρη. Θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι αυτή εκκινεί είτε από την κατάθεση της κύριας παρέμβασης είτε από την παρέλευση της τριακονθήμερης προθεσμίας του άρθρου 173 παρ. 1 του ν. 4738/2020. Αν ακολουθούταν η πρώτη λύση, θα ελλόχευε ο κίνδυνος σε περίπτωση άσκησης περισσοτέρων κυρίως παρεμβάσεων σε διαφορετικές ημερομηνίες να αφετηριάζεται η προθεσμία από διαφορετικές αφετηρίες. Αντίθετα ασφαλέστερη είναι η δεύτερη λύση εξασφαλίζοντας κοινή αφετηρία για όλους (ΕιρΧαν 650/2021, αδημ.). Εντός εξηκονθήμερης προθεσμίας από την κατάθεση της αίτησης πτώχευσης στο αρμόδιο Ειρηνοδικείο, όχι από την ηλεκτρονική κατάθεσή της στο Ηλεκτρονικό Μητρώο Φερεγγυότητας (ΕιρΧαν 650/2021, αδημ.), στην περίπτωση πάντα, που έχει ασκηθεί κύρια παρέμβαση, οι διάδικοι οφείλουν να καταθέσουν ενώπιον του αρμοδίου Ειρηνοδικείου τις προτάσεις τους και το σύνολο των αποδεικτικών τους εγγράφων και μετά από την παρέλευση της προρρηθείσας προθεσμίας εντός πρόσθετης προθεσμίας πέντε εργασίμων ημερών μπορούν να καταθέσουν την προσθήκη - αντίκρουση. Μετά από την

παρέλευση και της προρρηθείσας προθεσμίας η διαδικασία ολοκληρώνεται και εντός δύο μηνών το δικαστήριο εκδίδει απόφαση, με την οποία, εφόσον κηρύξει την πτώχευση, ορίζει εισηγητή και σύνδικο και προσδιορίζει την ημερομηνία της παύσης των πληρωμών. Ωστόσο ουδόλως αναφέρεται στον νόμο ότι εισάγεται η αίτηση προς συζήτηση στο ακροατήριο του πτωχευτικού δικαστηρίου ούτε κατά το άρθρο 173 παρ. 1 του ν. 4738/2020 ούτε κατά το άρθρο 177 του ν. 4738/2020, πράγμα απαραίτητο από την στιγμή, που ρητά αναφέρεται ότι εκδίδεται απόφαση και στις δύο περιπτώσεις. Η έκδοση απόφασης από το δικαστήριο χωρίς την εισαγωγή της υπόθεσης προς συζήτηση σε δημόσια συνεδρίαση του πτωχευτικού δικαστηρίου εγείρει ζητήματα αντισυνταγματικότητας υπό το πρίσμα της αρχής της δημοσιότητας του άρθρου 93 παρ. 2 του Συντάγματος και της μη κατοχυρωμένης συνταγματικά παρά μόνο έμμεσα με την υποχρέωση απαγγελίας των δικαστικών αποφάσεων (άρθρο 93 παρ. 3, εδ. α' του Συντάγματος), αλλά συνδεδεμένης με την αρχή της δημοσιότητας, αρχής της προφορικότητας της διαδικασίας, με την οποία απόλυτα ταυτίζεται (Πανταζόπουλος, Η αρχή της δημοσιότητας στην πολιτική δίκη, έκδοση 2009, σελ. 481). Η θέση αυτή εκκινεί από την παραδοχή ότι η δίκη είναι δημόσια μόνο στον βαθμό, που υφίσταται προφορικά διεξαγόμενη συνεδρίαση, εξ αντιδιαστολής, δε, οι σκοποί της δημοσιότητας δεν δύνανται να τηρηθούν χωρίς την προφορικότητα. Στο πεδίο της πολιτικής δικαιοσύνης και σε επίπεδο τυπικού νόμου η αρχή της δημοσιότητας της δίκης εξειδικεύεται στα άρθρα 110 (ιδίως παρ. 2), 112, 113, 114 και 559 παρ. 7 ΚΠολΔ. Από τις αναφερόμενες διατάξεις συνάγονται τα εξής: πρώτον, «δημοσιότητα έναντι των διαδίκων» υφίσταται ανεξαιρέτως σε όλα τα στάδια της δίκης πλην της διάσκεψης (η οποία σύμφωνα με το άρθρο 113 παρ. 1, εδ. β' ΚΠολΔ είναι απολύτως μυστική, ήτοι προς όλους, διάδικους και τρίτους). Αντίθετα, η «δημοσιότητα έναντι του κοινού» εκδηλώνεται μόνο κατά την επ' ακροατηρίω συζήτηση της υπόθεσης, ενώ τόσο η προδικασία, όσο και η διαδικασία εκτός του ακροατηρίου, είναι μυστική προς τους τρίτους. Βάσει των ανωτέρω η παράλειψη του νόμου να ορίσει προφορική συζήτηση, έστω και κατά τα πλαίσια του άρθρου 237, όπως ισχύει, ή του άρθρου 41B παρ. 1, εδ. α' του ν. 3869/2010, όπως ισχύει, οδηγεί σε αντισυνταγματικότητα μέσω της απευθείας χρέωσης της υπόθεσης σε Ειρηνοδίκη, προκειμένου να εκδώσει απόφαση επί της αίτησης πτώχευσης βάσει εγγράφων χωρίς προφορική διαδικασία (σελ.

265 της αιτιολογικής έκθεσης του ν. 4738/2020). Κατόπιν τούτων, καθώς υφίσταται ηθελημένο νομοθετικό κενό και καθώς ο σκοπός του νομοθέτη είναι η απλοποίηση της εκδίκασης των υποθέσεων πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου και η επιτάχυνσή τους, πρέπει το κενό αυτό να καλυφθεί μέσω της αναλογικής εφαρμογής του άρθρου 237 παρ. 4, εδ. α' και γ' ΚΠολΔ, όπως ίσχυε πριν από την εφαρμογή του ν. 4842/2020, και πλέον του άρθρου 237 παρ. 6, εδ. α' και γ' ΚΠολΔ, όπως ισχύει, τα οποία προσομοιάζουν περισσότερο με τους στόχους του νομοθέτη, και όχι του άρθρου 748 παρ. 1 ΚΠολΔ, ενώ στην περίπτωση του άρθρου 173 παρ. 1 του ν. 4738/2020 δεν απαιτείται η κατάθεση προτάσεων κατ' εξαίρεση του άρθρου 115 παρ. 3 ΚΠολΔ, καθόσον ο νομοθέτης του ν. 4738/2020 στην περίπτωση αυτή ήθελε την τάχιστα διεξαγωγή της δίκης χωρίς την υποβολή των διαδίκων σε περαιτέρω έξοδα και διαδικασίες. Κατά δε το άρθρο 237 παρ. 4, εδ. ζ' ΚΠολΔ, όπως ίσχυε πριν από την εφαρμογή του ν. 4842/2020, και πλέον 237 παρ. 6, εδ. ζ' ΚΠολΔ, όπως ισχύει, αναλογικά εφαρμοζόμενα «κατά την ορισμένη δικάσιμο δεν εξετάζονται μάρτυρες και η υπόθεση συζητείται και χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξουσίων δικηγόρων τους». Η «τυπική» αυτή συζήτηση είναι απαραίτητη κατά τα προρρηθέντα, προκειμένου να ικανοποιηθούν οι συνταγματικά κατοχυρωμένες με το άρθρο 93 του Συντάγματος ανάγκες της αρχής της δημοσιότητας των συνεδριάσεων, αλλά και για να παρασχεθεί η δυνατότητα διενέργειας ορισμένων διαδικαστικών πράξεων. Τέλος, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 178 παρ. 1 του ν. 4738/2020 τόσο στην περίπτωση της διαδικασίας του άρθρου 173, όσο και αυτής του άρθρου 177, εφόσον σύμφωνα με τα στοιχεία, στα οποία παρέχεται πρόσβαση μέσω του Ηλεκτρονικού Μητρώου Φερεγγυότητας, πιθανολογείται ότι τα μη βεβαρημένα στοιχεία της περιουσίας του οφειλέτη δεν επαρκούν για την κάλυψη των εξόδων της διαδικασίας και τα ετήσια εισοδήματα του οφειλέτη, πέραν των ευλόγων δαπανών διαβίωσης, δεν υπερβαίνουν τις εύλογες δαπάνες διαβίωσης της παρ. 2 του άρθρου 92 του ν. 4738/2020 (και όχι όπως εσφαλμένα αναφέρεται στο άρθρο 178 παρ. 1 του ν. 4738/2020 της παρ. 5 του άρθρου 92 του ν. 4738/2020) - προσδιοριζόμενες βάσει του άρθρου 73 παρ. 2 του ν. 4389/2016, δεν διορίζεται σύνδικος και ο εισηγητής διατάσσει την καταχώρηση του ονόματος ή της επωνυμίας του οφειλέτη στο Ηλεκτρονικό Μητρώο Φερεγγυότητας και επέρχονται οι συνέπειες της καταχώρησης του

άρθρου 77 παρ. 4 του ν. 4738/2020. Την ανεπάρκεια μπορεί να την αναδείξει με κύρια παρέμβαση και πιστωτής, ενώ για την διαπίστωσή της από τον εισηγητή δεν απαιτείται σχετική παρέμβαση (άρθρο 178 παρ. 1, εδ. β' - γ' του ν. 4738/2020). Το άρθρο 178 παρ. 1 του ν. 4738/2020 προσάρμοσε την διάταξη του άρθρου 77 παρ. 4 του ν. 4738/2020 στις ιδιαιτερότητες των πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου. Το δε άρθρο 77 παρ. 4 του ν. 4738/2020 αποτελεί θετική αντικειμενική προϋπόθεση με την έννοια ότι, για να κηρυχθεί η πτώχευση, θα πρέπει το πτωχευτικό δικαστήριο να πιθανολογήσει και να αναφέρει στην απόφαση ότι η περιουσία του οφειλέτη επαρκεί πράγματι για την κάλυψη των εξόδων της διαδικασίας. Δεν αρκεί, δηλαδή, η επάρκεια της περιουσίας για αντιμετώπιση μερικών μόνο εξόδων της διαδικασίας ή των εξόδων μέχρι ενός ορισμένου χρονικού σημείου ή διαδικαστικού σταδίου. Απαιτείται επάρκεια της περιουσίας για κάλυψη όλων των εξόδων, συνήθων ή εξαιρετικών, της συγκεκριμένης πτωχευτικής διαδικασίας. Για την τυχόν επάρκεια ή ανεπάρκεια της περιουσίας αρκεί κατά το γράμμα του νόμου πιθανολόγηση, επειδή ούτε τα έξοδα της διαδικασίας ούτε το μέγεθος της περιουσίας του οφειλέτη μπορούν εκ των πραγμάτων να προβλεφθούν με ακρίβεια. Επισημαίνεται ότι στα έξοδα υπολογίζονται όλες οι προβλέψιμες δικαστικές και διαχειριστικές δαπάνες, όπως ιδίως οι δαπάνες για την είσπραξη απαιτήσεων του πτωχού, για την πτωχευτική ανάκληση, για την ικανοποίηση των ομαδικών πιστωτών, η αντιμισθία του συνδίκου κ.λπ.. Αρκεί δε εν προκειμένω η κατά το δυνατόν εκτίμηση των εξόδων, χωρίς να απαιτείται η ειδικότερη παράθεση στην απόφαση, που απορρίπτει την αίτηση για κήρυξη της πτώχευσης λόγω ανεπάρκειας περιουσίας, πράξεων και δαπανών (ΑΠ 578/2018, ΕφΚρ 14/2021, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ). Στην δε περιουσία συναριθμούνται, εκτός των ταμειακών διαθεσίμων (μετρητών) του οφειλέτη, των εισπρακτέων απαιτήσεων και της αξίας των ελευθέρων βαρών στοιχείων, αφενός μεν οτιδήποτε μπορεί να επανακτηθεί με τον θεσμό της πτωχευτικής ανάκλησης, αφετέρου δε και το υπόλοιπο της αξίας των εμπραγμάτως βεβαρημένων πραγμάτων μετά από την αφαίρεση της αξίας του βάρους. Όμως, αν τα ρευστοποιήσιμα στοιχεία του ενεργητικού της περιουσίας του οφειλέτη (απαιτήσεις, πάγια κ.λπ.) δεν είναι πράγματι ευχερώς ρευστοποιήσιμα (βλ. και άρθρο 191 παρ. 1 του ν. 4738/2020, όπου, προκειμένου για την κήρυξη της παύσης των εργασιών της πτωχευτικής διαδικασίας και την περάτωσή της

πτώχευσης, γίνεται λόγος για έλλειψη ευχερώς ρευστοποιήσιμης περιουσίας), η έλλειψη επαρκούς περιουσίας θα πρέπει να θεωρηθεί και στην περίπτωση αυτή δεδομένη. Μη ευχερώς ρευστοποιήσιμη περιουσία υπάρχει προφανώς, όταν η μη αποτελούμενη από μετρητά περιουσία του οφειλέτη πιθανολογείται ότι δεν θα μπορέσει να ρευστοποιηθεί εντός χρόνου πρόσφορου, για να καλύψει με επάρκεια τις εντωμεταξύ (μέχρι την ρευστοποίηση) γεννώμενες διαδικαστικές δαπάνες. Επάρκεια συνεπώς περιουσίας για την κάλυψη των διαδικαστικών εξόδων ως προϋπόθεση κήρυξης της πτώχευσης υπάρχει, όταν στην περιουσία του οφειλέτη συμπεριλαμβάνονται τα αναγκαία με πιθανολόγηση για την ολοκλήρωση της διαδικασίας μετρητά ή όταν η πράγματι ρευστοποιήσιμη περιουσία κρίνεται ότι μπορεί να ρευστοποιηθεί σε πρόσφορο χρόνο και η ρευστοποίηση να αποδώσει τα αναγκαία για την περαίωση της διαδικασίας χρήματα. Η διάταξη είναι συνεπής προς την προβλεπόμενη στο άρθρο 166 του ν. 4738/2020 παύση των εργασιών της πτώχευσης λόγω έλλειψης ενεργητικού ικανού προς αντιμετώπιση των διαδικαστικών εξόδων. Εφόσον δηλαδή από έλλειψη ρευστού δεν μπορεί να συνεχισθεί η διαδικασία, για μείζονα λόγο δεν μπορεί και να αρχίσει. Σε αμφότερες πάντως τις περιπτώσεις είναι αυτονόητο ότι συντρέχουν ήδη οι λοιπές προϋποθέσεις της κήρυξης της πτώχευσης. Το δικαστήριο επομένως μπορεί να ερευνήσει την ύπαρξη της εν λόγω προϋπόθεσης για την κήρυξη της πτώχευσης, αφότου έχει ήδη σχηματίσει πλήρη δικανική πεποίθηση για την συνδρομή όλων των ως άνω λοιπών προϋποθέσεων. Πάντως, με τις αλλαγές, που επέφερε ο ν. 4446/2016 στις σχετικές διατάξεις του ν. 3588/2007, οι οποίες εξακολουθούν όμοιες υφιστάμενες και στον ν. 4738/2020, ο αιτών την κήρυξη της πτώχευσης πρέπει πλέον να επικαλείται στην αίτησή του την επάρκεια της περιουσίας του οφειλέτη και να φροντίζει να καθιστά δυνατή την πιθανολόγησή της από το δικαστήριο. Αρκεί προς τούτο να αναφέρει στην αίτησή του και να θέτει υπόψιν του δικαστηρίου τα σχετικά οικονομικά στοιχεία, από τα οποία μπορεί να αντληθεί η πιθανολόγηση. Άλλα αποδεικτικά μέσα αποκλείονται από την διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 77 του ν. 4738/2020 (ΕφΚρ 14/2021, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ). Το δικαστήριο επομένως είναι πλέον υποχρεωμένο να ελέγχει και την ύπαρξη αυτής της προϋπόθεσης με πιθανολόγηση. Θα πρέπει δε να απορρίπτει την αίτηση κήρυξης της πτώχευσης, αν από αυτήν και τα προσαγόμενα οικονομικά στοιχεία δεν πιθανολογείται η επάρκεια της

περιουσίας. Ωστόσο κατά τα προρρηθέντα εξαιτίας του ιδιόμορφου τεκμηρίου του άρθρου 173 παρ. 1 του ν. 4738/2020, με το οποίο, εφόσον παρέλθει χρονικό διάστημα τριάντα ημερών από την δημοσιοποίηση της αίτησης στο Ηλεκτρονικό Μητρώο Φερεγγυότητας και δεν ασκηθεί παρέμβαση ή ασκηθεί παρέμβαση αφορώσα μόνο στον διορισμό συνδίκου, η αίτηση γίνεται αυτόματα δεκτή από το πτωχευτικό δικαστήριο με μόνη την πάροδο του τριακονθημέρου, το δικαστήριο δεν εξετάζει κατ' ουσίαν αν συντρέχουν οι υποκειμενικές και αντικειμενικές προϋποθέσεις κήρυξης του οφειλέτη σε πτώχευση των άρθρων 76 - 77 του ν. 4738/2020 (Περάκης, Πτωχευτικό Δίκαιο, έκδοση 2021, παρ. 24, περ. Ι4 - ΙΙ, σελ. 201). Εξετάζει όμως το παραδεκτό και νόμιμο της αίτησης, καθώς σε διαφορετική περίπτωση, κατά την οποία εξαιτίας του προρρηθέντος τεκμηρίου δεν εξεταζόταν ούτε το παραδεκτό ούτε το νόμιμο της αίτησης, τότε θα μπορούσαν π.χ. να πτωχεύουν τα εξαιρούμενα κατά το άρθρο 76 του ν. 4738/2020 πρόσωπα ή θα μπορούσε ο οφειλέτης να μην έχει οποιαδήποτε συνέπεια στην περίπτωση, που δεν συνυπέβαλε τα αναφερόμενα στο άρθρο 174 του ν. 4738/2020 έγγραφα ή το γραμμάτιο κατάθεσης στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων του άρθρου 173 παρ. 2 του ν. 4738/2020. Συνεπώς κατά την άποψη του παρόντος Δικαστηρίου και οι προϋποθέσεις του άρθρου 178 παρ. 1 του ν. 4738/2020, που αποτελούν αντικειμενική προϋπόθεση στο πλαίσιο των πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου ανάλογη του άρθρου 77 παρ. 4 του ν. 4738/2020, πρέπει να εξετάζονται, ακόμη και στο πλαίσιο του άρθρου 173 παρ. 1 του ν. 4738/2020, χωρίς να δεσμεύεται η κρίση του δικαστηρίου από το προρρηθέν ιδιόμορφο τεκμήριο ως προς αυτές. Άλλωστε κατά το άρθρο 77 παρ. 4 του ν. 4738/2020 απορρίπτεται η αίτηση κήρυξης σε πτώχευση, αν η περιουσία και το εισόδημα του οφειλέτη δεν επαρκούν για την κάλυψη των εξόδων της διαδικασίας της πτώχευσης, ενώ στο άρθρο 178 παρ. 1 του ν. 4738/2020 περιορίζονται οι εν λόγω όροι και εξετάζεται αν τα μη βεβαρημένα στοιχεία της περιουσίας του οφειλέτη και τα ετήσια εισοδήματά του, πέραν των ευλόγων δαπανών διαβίωσης, δεν υπερβαίνουν τις εύλογες δαπάνες διαβίωσης της παρ. 2 του άρθρου 95 του ν. 4738/2020 προσδιοριζόμενες βάσει του άρθρου 73 παρ. 2 του ν. 4389/2016. Και στην περίπτωση του άρθρου 178 παρ. 1 του ν. 4738/2020 η αίτηση απορρίπτεται (σελ. 266 της αιτιολογικής έκθεσης του ν. 4738/2020, Περάκης, Πτωχευτικό Δίκαιο, έκδοση 2021, παρ. 16, περ. Χ1, σελ. 158 - 159, Ψυχομάνης, Πτωχευτικό

Δίκαιο, έκδοση 2021, παρ. 1984, σελ. 523, Ολυμπίου, Η πρακτική διάσταση της υπηρεσίας του εισηγητή πτωχεύσεων μικρών και λοιπών οντοτήτων, σελ. 113, https://www.esdi.gr/nex/images/stories/pdf/epimorfosi/2021/olympiou_2021.pdf). Ξενίζει ωστόσο και είναι ιδιαίτερα άστοχη νομοτεχνικά η διατύπωση του άρθρου 178 παρ. 1 του ν. 4738/2020, η οποία ορίζει ότι στην περίπτωση εφαρμογής του δεν διορίζεται σύνδικος, ο οποίος προφανώς και δεν διορίζεται, καθώς η πτώχευση δεν κηρύσσεται, και ότι ο εισηγητής διατάσσει την καταχώρηση του ονόματος ή της επωνυμίας του οφειλέτη στο Ηλεκτρονικό Μητρώο Φερεγγυότητας, καθώς ούτε εισηγητής διορίζεται, αφού η πτώχευση δεν κηρύσσεται λόγω απόρριψης της αίτησης πτώχευσης ελλείψει ενεργητικού. Στην περίπτωση αυτή πρέπει να τύχει αναλογικής εφαρμογής το άρθρο 77 παρ. 4 του ν. 4738/2020 και την καταχώρηση στο Ηλεκτρονικό Μητρώο Φερεγγυότητας να την διατάξει το δικαστήριο (Περάκης, Πτωχευτικό Δίκαιο, έκδοση 2021, παρ. 16, περ. Χ1, παραπομπή 172, σελ. 159).

Με την υπό κρίση αίτηση η αιτούσα εκθέτει ότι ως φυσικό πρόσωπο χωρίς εμπορική ιδιότητα βρίσκεται σε γενική και μόνιμη αδυναμία εκπλήρωσης της ληξιπρόθεσμης χρηματικής οφειλής της από την καταγγεληθείσα από τριετίας με αριθμό 24575007 σύμβαση παροχής πίστωσης με αλληλόχρεο λογαριασμό προς την ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε. ποσού 125.000,00€ περίπου, για την οποία ευθύνεται ως εγγυήτρια με πρωτοφειλέτρια την ομόρρυθμη εταιρεία συμφερόντων του συζύγου της με την επωνυμία «Κ.- Ν. Σ. Ο.Ε.», λυθείσα στις 23-6-2020 και τεθείσα σε εκκαθάριση. Ότι δεν διαθέτει οποιαδήποτε περιουσία εκτός από το εισόδημα ποσού 688,12€ μηνιαία από την αναπηρική της σύνταξη ως πάσχουσα από αναπηρία σε ποσοστό 85,00%. Με βάση τα ανωτέρω και επικαλούμενη άμεσο έννομο συμφέρον ζητά να κηρυχθεί σε κατάσταση πτώχευσης και στην περίπτωση αυτή προτείνει να ορισθεί σύνδικος πτώχευσης ο διαχειριστής αφερεγγυότητας Χ. Κ, ειδάλλως να διαταχθεί η καταχώρηση του ονόματός της κατά το άρθρο 178 παρ. 1 του ν. 4738/2020 στο Ηλεκτρονικό Μητρώο Φερεγγυότητας, με σκοπό να επέλθουν οι συνέπειες του άρθρου 77 παρ. 4 του ν. 4738/2020.

Έχουσα το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα η υπό κρίση αίτηση παραδεκτά ασκηθείσα (άρθρα 62 εδ. α', 63 παρ. 1, εδ. α', 68, 73, 94, 96, 97, 104, 111 παρ. 2, 741, 747 και 748 παρ. 1 ΚΠολΔ, όπως ίσχυαν πριν από την εφαρμογή του ν. 4842/2021, και των προμνησθεισών στην μείζονα πρόταση

του δικανικού συλλογισμού της παρούσας διατάξεων), για το παραδεκτό της οποίας: α) δημοσιεύθηκε στο Ηλεκτρονικό Μητρώο Φερεγγυότητας για χρονικό διάστημα τριάντα ημερών με αριθμό ηλεκτρονικής δημοσίευσης 100252/17-8-2021 (άρθρα 173 παρ. 1, εδ. α΄ και παρ. 2. 174 παρ. 1, 2 και 4, 212 και 213 παρ. 1 του ν. 4738/2020 και 111 παρ. 2, 115 παρ. 1 και 741 ΚΠολΔ), β) συνυποβλήθηκαν σε ηλεκτρονικό αντίγραφο μέσω του Ηλεκτρονικού Μητρώου Φερεγγυότητας όλα τα έγγραφα, που ορίζει ο νόμος (άρθρα 174 παρ. 1, 2 και 4 του ν. 4738/2020 και 111 παρ. 1, 115 παρ. 1 και 741 ΚΠολΔ), τα οποία δημοσιεύθηκαν και αυτά στο Ηλεκτρονικό Μητρώο Φερεγγυότητας για χρονικό διάστημα τριάντα ημερών - σημειωτέον ότι δεν συνυποβλήθηκε από την αιτούσα κατάσταση του συνόλου των πιστωτών της, χωρίς όμως να ασκεί αυτό ουδεμία επιρροή, καθώς δεν προβλέπεται κάποια κύρωση για την παράλειψη αυτή στο άρθρο 174 παρ. 2, εδ. β΄ του ν. 4738/2020, γ) επισυνάπτεται σε πρωτότυπο το με αριθμό 2...../13-7-2021 γραμμάτιο σύστασης παρακαταθήκης του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων ποσού διακοσίων πενήντα ευρώ (άρθρο 173 παρ. 2 του ν. 4738/2020) και δ) δεν υποβλήθηκε οποιαδήποτε παρέμβαση εντός του προρρηθέντος χρονικού διαστήματος των τριάντα ημερών του άρθρου 173 παρ. 1, εδ. α΄ του ν. 4738/2020 μέσω ηλεκτρονικής υποβολής στο Ηλεκτρονικό Μητρώο Φερεγγυότητας (άρθρα 173 παρ. 1, εδ. β΄, 177 παρ. 1 - 2, 212 και 213 του ν. 4738/2020), εκτός από το επικουρικό αίτημα να διαταχθεί η καταχώρηση του ονόματος της αιτούσας στο Ηλεκτρονικό Μητρώο Φερεγγυότητας, καθόσον δεν απαιτείται αίτημα περί τούτου, καθώς το διατάσσει αυτεπάγγελα το δικαστήριο σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης λόγω ανεπάρκειας της περιουσίας του οφειλέτη για την κάλυψη των εξόδων της διαδικασίας της πτώχευσης κατά το άρθρο 178 παρ. 1 του ν. 4738/2020, εισάγεται προς συζήτηση κατά την εκούσια δικαιοδοσία (άρθρα 78 παρ. 4 και 130 παρ. 1, εδ. α΄ του ν. 4738/2020) ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο να την δικάσει (άρθρα 78 παρ. 1 - 2, 129 εδ. α΄ και 172 παρ. 1 - 2 του ν. 4738/2020, όπως ισχύουν), καθόσον η αιτούσα πληροί άπαντα τα κριτήρια του άρθρου 2 παρ. 2 του ν. 4308/2014. Περαιτέρω, είναι ορισμένη, διότι περιέχει όλα τα κατά νόμο απαιτούμενα κατά τις διατάξεις των άρθρων 216 και 747 παρ. 2 ΚΠολΔ στοιχεία για την νομική θεμελίωση και την δικαστική της εκτίμηση, και νόμιμη στηριζόμενη στις προμνησθείσες στην μείζονα πρόταση του δικανικού

συλλογισμού της παρούσας διατάξεις. Πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω κατά το μέρος, που κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη, και κατ' ουσίαν, αφού έχουν καταβληθεί τα νόμιμα τέλη και προσκομίζεται το γραμμάτιο προείσπραξης δικηγορικής αμοιβής (Αριθμός Παραστ. Προείσπραξης ΔΣΚΑΒ/28-7-2021).

Από την εκτίμηση όλων των αποδεικτικών μέσων, και συγκεκριμένα όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων, που νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει η αιτούσα, αλλά και των προσκομισθέντων κατόπιν τηλεφωνικής επικοινωνίας κατά τα άρθρα 227 και 759 παρ. 3 ΚΠολΔ εγγράφων εκ μέρους της αιτούσας, είτε ως αυτοτελών αποδεικτικών μέσων είτε για την συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, τις ομολογίες, που συνάγονται από το σύνολο των ισχυρισμών της αιτούσας (άρθρα 261, 352 παρ. 1 και 353 ΚΠολΔ), και τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, τα οποία το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψιν του αυτεπάγγελτα, μερικά δε εκ των οποίων μνημονεύονται ειδικότερα στην συνέχεια, χωρίς κανένα, ωστόσο, να παραλείπεται κατά την ουσιαστική εκτίμηση της υπόθεσης, αποδείχθηκαν κατά την κρίση του Δικαστηρίου τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα, 68 ετών, είναι παντρεμένη με τον Ν. Σ., 64 ετών. Λαμβάνει μηνιαία το ποσό των 688,12€ από την αναπηρική της σύνταξη ως πάσχουσα από αναπηρία σε ποσοστό 85,00%. Περαιτέρω, έχει ληξιπρόθεσμη χρηματική οφειλή από την καταγγελθείσα από τριετίας με αριθμό 2457..... σύμβαση παροχής πίστωσης με αλληλόχρεο λογαριασμό προς την ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε. ποσού 125.000,00€ περίπου, για την οποία ευθύνεται ως εγγυήτρια με πρωτοφειλέτρια την ομόρρυθμη εταιρεία συμφερόντων του συζύγου της με την επωνυμία «Κ. - Ν. Ο.Ε.», λυθείσα στις 23-6-2020 και τεθείσα σε εκκαθάριση, την οποία αδυνατεί να αποπληρώσει όχι πρόσκαιρα, αλλά κατά τρόπο γενικό και μόνιμο. Ως εκ τούτου, τεκμαίρεται η παύση πληρωμών της αιτούσας, καθώς δεν μπορεί να εξυπηρετήσει για περίοδο πλέον των έξι μηνών την προρρηθείσα ληξιπρόθεσμη οφειλή της, η οποία υπερβαίνει κατά πολύ το ποσό των 30.000,00€. Όλα τα προρρηθέντα θεωρούνται αποδεδειγμένα λόγω του ιδιόμορφου τεκμηρίου του άρθρου 173 παρ. 1 του ν. 4738/2020. Ωστόσο, η αιτούσα δεν διαθέτει οποιαδήποτε αξιόλογη κινητή ή ακίνητη περιουσία εκτός της προρρηθείσας σύνταξής της και για τον λόγο αυτό πιθανολογείται ότι τα μη βεβαρημένα στοιχεία της περιουσίας της αιτούσας και τα ετήσια εισοδήματά της, πέραν των ευλόγων δαπανών

διαβίωσης, δεν υπερβαίνουν τις εύλογες δαπάνες διαβίωσης της παρ. 2 του άρθρου 95 του ν. 4738/2020 προσδιοριζόμενες βάσει του άρθρου 73 παρ. 2 του ν. 4389/2016. Κατόπιν τούτων η υπό κρίση αίτηση τυγχάνει απορριπτέα και πρέπει κατ' εφαρμογή των άρθρων 77 παρ. 4 και 178 παρ. 1, εδ. α' του ν. 4738/2020 κατά τα προδιαμειφθέντα στην μείζονα πρόταση του δικανικού συλλογισμού της παρούσας να διαταχθεί η καταχώρηση της παρούσας και του ονόματος της αιτούσας στο Ηλεκτρονικό Μητρώο Φερεγγυότητας με την επιμέλεια της αιτούσας ή οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον (άρθρο 84 παρ. 1 - 2 του ν. 4738/2020).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ παρούσας της αιτούσας.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση.

14η σελίδα της με αριθμό 16/2022 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ναυπλίου

(εκούσια δικαιοδοσία)

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την καταχώρηση της παρούσας και του ονόματος της αιτούσας στο Ηλεκτρονικό Μητρώο Φερεγγυότητας με την επιμέλεια της αιτούσας ή οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο Ναύπλιο, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς να παρευρίσκεται η αιτούσα ούτε η πληρεξούσια δικηγόρος της, συντεταγμένη σε πρωτότυπο και σε ηλεκτρονική μορφή από τον Ειρηνοδίκη, στις 24-1-2022.

Ο ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ